

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ КРИЗИ

*Журавльова О. М., здобувач вищої освіти 6 року навчання,
hia23@ukr.net*

*Науковий керівник: Хорошилова І. О., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Світова економіка зазнала нищівного удару, пандемія Covid-19 загальмувала економічний розвиток в усіх країнах без винятку, а в деяких країнах взагалі паралізувала всі економічні процеси. Ситуація, що склалась, була охарактеризована як світова економічна криза, жодна країна світу виявилася неготовою до такого розвитку подій і нажалі наслідки цієї кризи не може передбачити ні один експерт. Криза це процес, який передбачає небезпеку кризи, здійснює аналіз його симптомів, заходи, що обмежують негативні наслідки кризи і використовує її фактори для продовження процесу розвитку. Антикризовий менеджмент – це процес, що складається з чотирьох послідовних етапів: запобігання кризам, підготовка до кризи, реагування на кризи, реконструкція (та оцінка застосованих антикризових заходів). Запобігання кризи відноситься до заходів, що застосовуються для запобігання кризи. Менеджери повинні читати сигнали, які попереджають про можливість виникнення кризи і вжити заходів для пом'якшення його перших симптомів. Наступний крок у процесі антикризовий менеджмент - це підготовка до кризи. Ця активність проявляється при підготовці антикризових планів, моделей антикризових заходів та діагностика антикризових заходів. Наступним кроком в антикризовому управлінні є здійснювати антикризові дії. На цьому етапі важливо координувати і контролювати застосовувані заходи, вжиті під час підготовки до кризи. Остання діяльність полягає в оцінці реакції організації на кризу. На цьому етапі організація оцінює застосовувані заходи, перевіряє їх, робить висновки, вчиться на їх основі помилки, і збирає набуті знання. Представлені заходи утворюють процес, що дозволяє ефективно керувати у випадку кризи та надає можливості навчання та підготовки стратегії для організацій наступної кризи. Необхідність формування і впровадження ефективного системи антикризового управління є ключовим питанням для підприємництва, в зв'язку з чим особлива увага приділяється впровадженню загальних принципів і методів управління в кризових ситуаціях, удосконалення управління персоналом для відновлення платоспроможності підприємств, а

також проведення заходів щодо забезпечення стабільного функціонування тих господарюючих суб'єктів, які прагнуть зміцнити свої позиції в мінливому ринковому середовищі.

Постійно змінюється бізнес-середовище з більш швидкими і суворими наслідками, особливо для малих і середніх організацій, пред'являє більш високі вимоги до їх виживання. Прийнято вважати, що тільки великі організації можуть впоратися з кризою, оскільки у них є фахівці в конкретних областях діяльності організації, але з'ясувалося, що власники та керівники невеликих організацій мають спотворене уявлення про кризи і їх управлінні, про можливості їх розвитку, циклічності і таке інше. Вони скептично ставляться до можливості бути готовими до кризи і управління їм.

Підходи до стратегії вибору антикризового управління враховують внутрішню і зовнішню середу. Робиться висновок про те, що при розробці ключових стратегічних настанов з кризи слід також враховувати фактор часу і інтереси всіх зацікавлених сторін. Ці підходи до кризи є фундаментальним аспектом систематичного процесу антикризового управління. Щоб відповісти на глибокі екзистенційні питання, що виникають під час кризи, вони застосовуються до різних оборонним стратегіям.

В ході підготовки до криз підприємства можуть розробляти плани дій в кризових ситуаціях і стратегії, що лежать в основі поточних заходів, що здійснюються на етап антикризових вимірювань. Результати дослідження щодо вжитих антикризових заходів показують два домінуючі типи стратегій. На більшості підприємств це одна з форм реактивних діяльностей була зосереджена на. Це призвело до створення більш прозорих процедур та зменшення загальнозрозумілих витрат. Так само може бути сказавши, що компанії застосовують стратегію організації діяльності. Приймаючи врахування підрозділів різних антикризових стратегій щодо причин та адаптації, компанія здійснює дії, що виникають, виходячи насамперед з одного фактора: консолідація. По суті, бізнес орієнтується на: продукт, його переосмислення, вдосконалення, управління якістю та інформаційними системи та зусилля, які орієнтовані на основний бізнес. Вжиті заходи стосуються не лише для подолання кризи, але й також розвитку підприємству. Беручи до уваги різні типи антикризових питань заходи, реалізовані рішення включали як реструктуризацію, так і зростання.